

race, etnisk oprindelse, tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Alle disse områder fortjener vores indsats, men i dag diskuterer vi de uligheder, der stadig findes mellem kønnene, fordi dette område også fortjener en koncentreret indsats og debat.

Det er Socialdemokraternes holdning, at ligestillingsarbejdet er med til at skabe mangfoldighed på arbejdsmarkedet og sikre, at den enkelte kan leve et liv, hvor der er plads til både arbejde, familie og fritid.

For Socialdemokratiet handler ligestillingsarbejdet om at sætte fokus på køn og forskellighed som en ressource for vores samfund, så på den måde kan vi godt tilslutte os princippet i regeringens ligestillingspolitiske målsætning om at arbejde for, at kvinder og mænd opfattes som ligeværdige, og at ligestillingsarbejdet skal være med til at give rammer for det gode liv. Det er vel egentlig det, politik handler om.

For at disse mål kan nås og kan føres ud i livet, er det vigtigt, at der løbende sættes en dagsorden for en kvalificeret og saglig ligestillingsdebat i Danmark, der bygger på konkret viden. Det er også vigtigt, at ligestillingsdebatten ikke står alene og isoleret i et enkelt ministerium, men indopereres i forskellige politikområder.

Ikke overraskende har vi både ris og ros til den foreliggende redegørelse, der er blevet præsenteret både i skriftlig form og senere i dag også af ligestillingsministeren selv.

Vi har noteret os, at ligestillingsministeren – på trods af nogle ofte meget modstræbende, jeg var også lige ved at sige mandlige kolleger i regeringen – har fået enkelte gode tiltag igennem som f.eks. permanentgørelsen af Ligestillingsnævnet, mens andre tiltag om f.eks. en barselfond på arbejdsmarkedet mere er blevet til enkeltstående udtalelser i pressen.

Nationalt har der været sat fokus på vold mod kvinder og handel med kvinder, bl.a. på retsområdet, hvor strafferammen er blevet hævet på flere områder. Det er initiativer, som Socialdemokraterne har støttet.

Krisecentre og andre initiativer, der skal støtte kvinders frigørelse fra voldelige mænd eller, når det gælder handel med kvinder, frigørelse fra alfonser eller bagmænd til organiseret kriminalitet, har også været støttet gennem det årlige om satspuljen på socialområdet. Desværre tegner der sig her også nogle modsatrettede tendenser, idet der mod satspuljeforligspartiets ønske faktisk er blevet skåret ned på en lang række

krisecentre i landet på grund af kommunernes og amternes stramme økonomi.

Det er trist at se, hvordan regeringens politik på et område således kan komme i strid med en ønskelig politik på et andet område. Det er egentlig også Socialdemokraternes egentlige anke mod flere af de initiativer, som vi mener skader ligestillingen unødigt i disse år.

Efter en periode, hvor ligestillingen måske ikke har fyldt så meget i den politiske debat omkring kaffebordet hjemme hos os, der er os selv, hr. og fru Danmark, så oplever jeg i hvert fald nu personlig, at der er en gryende forståelse blandt mange yngre kvinder og mænd for, at de ligestillingsmæssige konsekvenser af den nuværende borgerlige politik faktisk kan være ganske negative.

Tager man et område som lige løn for lige arbejde, så har tidligere undersøgelser jo allerede vist, at der er et behov for at overvåge løndannelsen blandt mænd og kvinder i både offentligt og privat regi for at fremme ligeløn.

Den tidligere regering bestående af De Radikale og Socialdemokraterne fremsatte før valget i 2001 et forslag til en kønsopdelt lønstatistik, men som det også blev pointeret under sidste års debat om ligestillingsredegørelsen, så har denne VK-regering altså besluttet, at virksomhederne alligevel ikke skal tvinges til at indberette deres lønstatistik fordelt efter køn. Begrundelsen har indtil nu været, at det ville belaste virksomhederne administrativt.

I ligestillingsredegørelsen kan man imidlertid læse, at den danske regering nu vil indgå i et projekt, der skal undersøge mulighederne for at udarbejde en fælles nordisk ligelønsstatistik og andre redskaber til at fremme lige løn, og det er jo glædeligt og kan måske betyde, at regeringen så alligevel ender med at indse, at et instrument som kønsopdelt lønstatistik er vejen frem på det danske arbejdsmarked.

Der skal i hvert fald i dag lyde en kraftig opfordring fra Socialdemokraterne til at få sat gang i diskussionen med beskæftigelsesministeren om at genfremsætte det socialdemokratiske og radikale forslag fra 2001 snarest. Det er stadig vores opfattelse, at kønsopdelt lønstatistik sort på hvidt vil afsløre en ulige løn for lige arbejde.

Kl. 15.35

Regeringen vil ifølge redegørelsen om fremtidige prioriteringer på ligestillingsområdet ligeledes sætte fokus på, om mændene benytter den nye – i praksis har det vist sig – knap så fleksible barselorlov, og den vil også være med til at sikre